

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 1

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτῆ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχ. 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχ. 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχ. 20. Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαίτερα συμφωνίᾳ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 15

EN ATHINAIS THN 6 OKTOBRIΟΥ 1885

ἦτο νεναρκωμένη· οἱ ὑπουργοὶ ἐταξείδευον ἐκ περιτροπῆς· οἱ βουλευταὶ ἀνεπαύοντο ἐκ τῶν σωματικῶν ἀγῶνων τῶν ἀπελύοντο κατὰ σύμπτωσιν ταυτοχρόνως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἡμίονοι τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ διδάσκαλοι. Ἄλλ' ἡ χώρα ἡμῶν εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν ἀπροόπτων. Διὰ μιᾶς τὸ θρασὺ πραξικόπημα τῶν Βουλγάρων ἀνεστάτωσε τὸ πᾶν· πολεμιστῆριοι παιᾶνες ἀντηγοῦσι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος· καλοῦνται εἰς ἐπιστράτευσιν οἱ βουλευταί, οἱ ἐφεδροὶ καὶ αὐταὶ αἰσικαὶ τῶν προγόνων· κροτοῦσι τὰ τύμπανα, ἤχοῦσιν αἱ σάλπιγγες, ἀλαλάζουν οἱ ῥήτορες, οἰμῶζουσι οἱ ποιηταὶ καὶ μία γενικὴ φωνὴ ἀκούεται: Ζήτω ὁ Πόλεμος!

Καὶ τὸ ΑΣΤΥ λοιπόν; . . . Θὰ εἶνε πολεμικόν; θὰ εἶνε σοβαρόν; Ὀχι, κύριοι, τὸ ΑΣΤΥ θὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅπου κελεύει ὁ προορισμὸς του· θὰ εἶνε ἀντίρροπον εὐθυμίας ὄχι παραχόρδου, ὄχι ὀχληρᾶς, ἀντίρροπον μάλιστα εὐχάριστον καὶ ἀναγκαῖον ἐν ἡμέραις σοβαρότητος. Τηρεῖ τὸ μειδιάματά του καὶ τὸν ἄλγῶνά του χαριεντιζόμενόν διὰ πᾶν τὸ παράξενον, πᾶν τὸ ἀσυμβίβαστον μὲ τὰς περιστάσεις, διὰ πᾶν ὅ,τι περιορίζεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἰλαροτραγωδίας. Ὅταν ἐπιστῇ πράγματι ἡ ἡμέρα τῶν ἔργων, τότε καὶ τὸ ΑΣΤΥ θὰ θυσιάσῃ προθύμως καὶ αὐτὸ τὸ μειδιάματά του ἐν ἀνάγκῃ χάριν τοῦ κοινοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Καὶ νῦν ὁ λόγος εἰς τοὺς συνεργάτας μας.

Λοιπόν ἐπιμένετε; Θέλετε κ' ἐγὼ νὰ προβῶ εἰς τὸ ἀπότολμον βῆμα; Θέλετε νὰ καταλίπω τὰς ἀσχολίας τοῦ φύλλου μου καὶ νὰ συμμερισθῶ τὰς ἀσχολίας τοῦ φύλλου σας;

Ἔστω τὸ ἀποφασίζω χάριν τοῦ ΑΣΤΕΟΣ. Τὸ ὄνομα τῆς ἐφημερίδος σας μοὶ παρέχει τὴν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ἔχω εἰς τὰς στήλας αὐτῆς, ὅσαςκις παρουσιάζομαι, συνοδιᾶν ἀνδρῶν εὐ ἡγμένων καὶ ἡ παρουσία μου ἀφ' ἑτέρου, δι' ἣν πολλοὶ θὰ ξενισθῶσιν ἴσως ἀποροῦντες πῶς μία γυνὴ μόνη ἀποτολμᾷ νὰ εἰσχωρῇ ὡς συνεργάτις εἰς ὄμιλον ἀνδρῶν καὶ μάλιστα δημοσιογράφων, — καὶ μὴ πρὸς βᾶρος! — θὰ εἶνε ἐγγύησις ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ ὅτι τοὺς δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνάς σας καὶ τὴν πορείαν σας ἐν γένει θὰ διέπῃ πνεῦμα ἡρέμου καὶ ἀβρᾶς μετριοπαθείας.

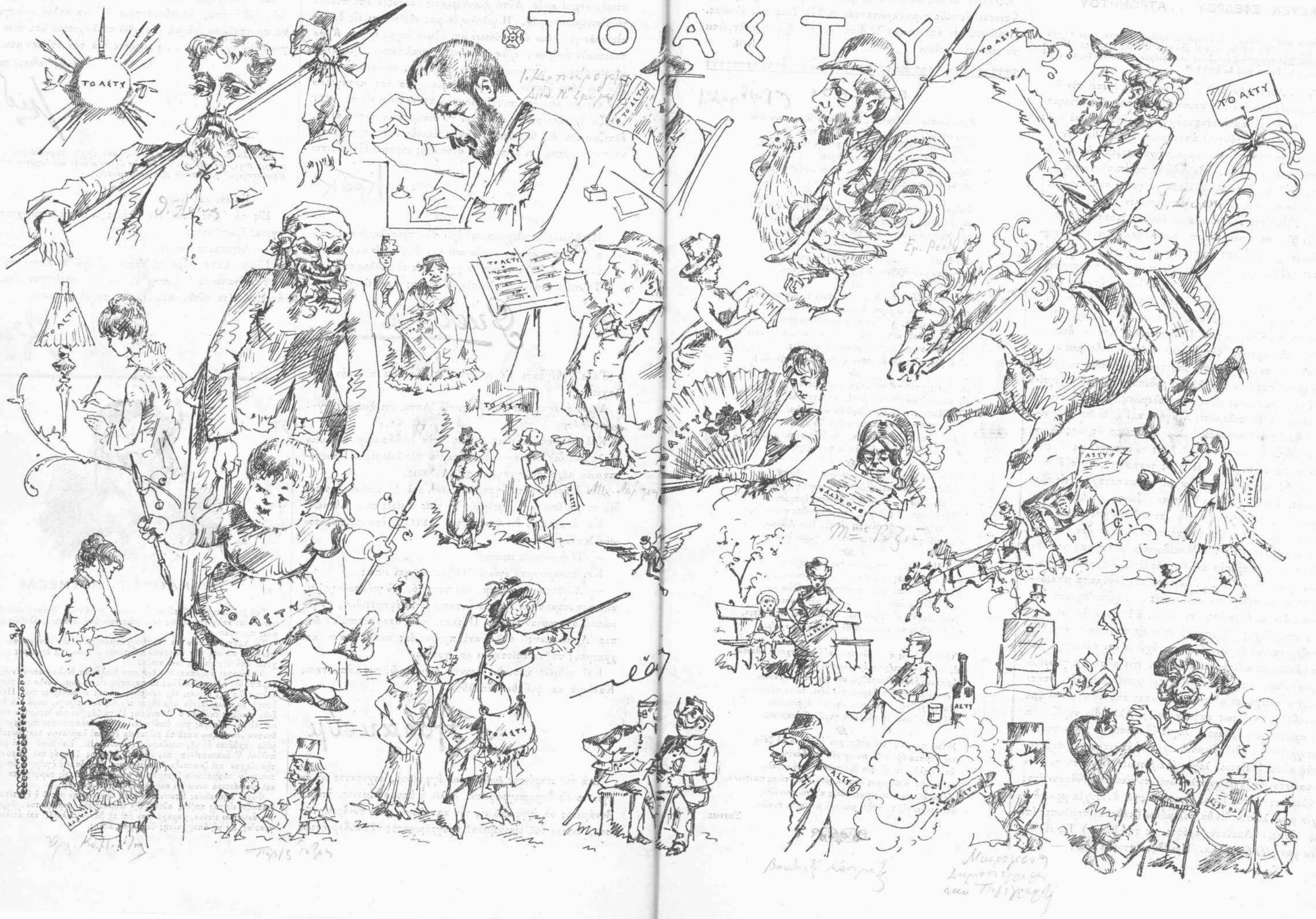
Περὶ πολιτικῆς ὀλίγον θὰ μεριμνῶ· εἰς τὰ σοβαρὰ κοινωνικὰ ζητήματα δὲν εἶμαι εἰδήμων· τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν καλλιτεχνίαν ἀφίνω εἰς δεξιωτέρας χεῖρας. Ἄλλ' ὅπου δύναται νὰ ἐπεμβῇ ἀρμοδίως ἡ γυναικεία δικαιοδοσία, ἐφ' οἴου δῆποτε ἀναφουομένου ζητήματος τὸ ὅποσον ἤθελεν ἀνάγεσθαι

Τὰ προγράμματα τῶν ἐφημερίδων, ὅπως οἱ ἐναρκτήριοι λόγοι, ὅπως τὰ κικινέλαιον, ὅπως τὰ κλειδοκύμβαλα τῶν δεσποινίδων τῆς συνοικίας, ὅπως τὰ ἐπιδοτήρια τῶν δικαστικῶν κλητῆρων καὶ παντοῖα ἄλλα παραπλήσια, καταλέγονται εἰς τὰ φορτικά καὶ ἀνούσια ἐκεῖνα πράγματα, ἅτινα ἐφεῦρεν ὁ θνητὸς πρὸς βᾶσανον τῶν ὁμοίων του.

Εἶπομεν λοιπόν ἐκδίδοντες τὸ παρὸν πρῶτον φύλλον τοῦ ΑΣΤΕΟΣ: Παρελθέτω τὸ ποτήριον — ἡ κάλλιον εἰπεῖν τὸ ἐκδόριον τοῦ προγράμματος — ἀφ' ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν! Καὶ ἀντὶ νὰ καταφύγωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ὀγκώδη μεγαλαυχίαν, ἣν κανεῖς δὲν πιστεύει, καὶ εἰς τὴν ζύμωσιν τῶν κοινοτοπιῶν, προσεκαλέσαμεν ὄλους τοὺς ἡμετέρους συνεργάτας παντὸς εἶδους καὶ παντὸς φύλου καὶ τοὺς παρεκαλέσαμεν νὰ λάβῃ ἕκαστος κατὰ σειρὰν τὸν λόγον καὶ ἐκθέσῃ ἐν ὀλίγοις τὴν ιδιότητά του, τὸν χαρακτήρα του, τὰς διαθέσεις του καὶ τὴν πορείαν ἣν θὰ τηρήσῃ ἐν τῇ μεθ' ἡμῶν συνεργασίᾳ. Ἡ πρωτοφανὴς αὕτη παρέλασις γενήσεται κατωτέρω καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ κοινὸν θὰ γνωρίσῃ ἀπευθείας τοὺς κυριωτάτους τῶν ἡμετέρων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεργατῶν, θὰ συνειθίσῃ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ ὕψος τῶν καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ περισσώτερον, ὡς ἐλπίζομεν, ἀπὸ τὴν ἀφελῆ καὶ ἀπερίττον ταύτην παρουσίαν παρά ἀπὸ τὴν δύσπεπτον κομπορρημοσύνην τῶν συμπαγῶν προγραμμάτων.

Μίαν ἐξήγησιν ὁμῶς, μίαν διασάφησιν κρίνομεν ἀναγκαίαν καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένην. Ὅτε ἐδημοσιεύθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἀγγελία περὶ τῆς προσεχούς ἐκδόσεως τοῦ ΑΣΤΕΟΣ τὸ πᾶν ἠρέμει. Ἡ πολιτικὴ

TOASTY

Τρικούπης. Ἐπέβαλεν ἡμῖν νὰ ἐνεργήσωμεν. . .

Τζάνες. Κύριοι, δὲν εἶνε πλέον καιρὸς ἐρίδων. *Alea jacta est. Vae victis! Fortuna juvat audaces.*

Μαργέλλος. Ἠγού, κύριοι, ἀγαποῦ τὴν εἰρήνην. Ἠγού εἰμι κυνικούς φιλόσοφους. . .

Τράκας. Προτείνω νὰ σταλῆ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς Φιλιππούπολιν.

Μεσσηνέζης. Ἡ πατριεὶ κινδυνεύει! . . Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος . . Ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία . . Ἡ . . ση-μαία! . . . (πίπτει λιπόθυμος ἀποπνιγὲς ἐκ τῆς συγκινήσεως).

Εἷς ἀντιπολιτευόμενος. Σεῖς εἰδείξατε τὸ καθήκον συνιστῶντες τὴν ἐξεταστικὴν. . .

Εἷς συμπολιτευόμενος. Αὐτὰ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ, διότι δὲν σᾶς ἐστείλαμεν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον. . .

Ὁ α΄. Ἐχετε τὸ θράσος νὰ ὀμιλήτε ἀκόμη. . .

Ὁ β΄. Σκασμός, ἀφιλότιμε!

(Ἀκούεται ὁ κρότος ἐνὸς ραπίσματος).

Ὁ κ. Δουζίνας. Ἐνεκα τοῦ ἐκτάκτου τῶν περιστάσεων φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ διπλασιασθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν νάνατεθῆ πᾶσα ἐξουσία.

Ὁ κ. Ρηγόπουλος. Ὅταν ἐπέστρεφα ἐκ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ταξιδίου μου, εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντήσω τὸν ἐξοχὸν φίλον μου Ἐδγάρδον Κυινέ, ὅστις μοὶ εἶπε «Τὰ ἔθνη δὲν ζοῦν μὲ τὴν στιγμήν, ζοῦν μὲ τὴν αἰωνιότητα!» . .

Φωναὶ (ἐκ τῶν θεωρειῶν). Ὅχι λόγους, δὲν θέλομεν λόγους, ἔργα, ἔργα!

Ὁ κ. πρόεδρος. Τὰ ἀκροατήρια παρακαλοῦνται νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. Ἡ συνεδρίασις εἶνε μυστικὴ.

Ἄλλαι φωναί. Σιωπὴ, καπνοφάνται!

(Ἀκούεται δεῦτερον ράπισμα. Οἱ ἐν τῷ θεωρεῖφ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἔρχονται εἰς χεῖρας. Θόρυβος, ποδοκροτήματα, κραυγαί. Εἰς πυροβολισμός).

Ἡ πρώτη φωνή (ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου). Ζήτω τέλος πάντων ὁ ἐμφύλιος πόλεμος!

(Λύεται ἡ συνεδρίασις).

ΚΡΑΚ

+++++

Γ Ρ Α Μ Μ Α Ι

Πρό τινων ἡμερῶν ἐδημοσιεύοντο ἐν τῇ «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως» ἀλλεπάλληλα διατάγματα περιέχοντα σωρηδὸν διορισμούς παντὸς εἶδους ἐπιστατῶν καὶ ἐπιστατριῶν. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐδημοσιεύετο τὸ διάταγμα περὶ ἐπιστρατείας. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνθυμούμεθα ὅτι καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἐπιστρατείας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἔτυχε πάλιν ὁ αὐτὸς κ. Παπαμιχαλόπουλος. Ἐπομένως δύναται δικαιωματικῶς νὰ ὀνομασθῆ ὑπουργὸς τῶν ἐπιστατῶν, τῶν ἐπιστατριῶν καὶ τῶν ἐπιστρατειῶν.

†
††

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Πύρλας ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς χάριν τῶν παρουσῶν περιστάσεων νὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν

εἰς τὴν *ὑπέκτασιν* τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐδήλωσεν ὅτι προθύμως προσφέρει εἰς τὸ ἔθνος. . . τὸ ἥμισυ τοῦ ὀνόματός του.

†
††

Αἱ νεάνιδες τῶν Καλαμῶν κεντῶσι κατὰ τὰς ἐφημερίδας μεγάλην σημαίαν χρυσοπάρυφον, ὅπως δωρήσωσιν αὐτὴν τῷ ἐκεῖ τάγματι, ἐφ' ἧς ἀνέγραψαν τὴν λέξιν *Tolmān*. Ἡ πρόθεσις τῶν καλῶν κορασιῶν εἶνε βεβαίως ὅσφ τὸ δυνατόν ἀξιεπαίνος· ἀλλ' εἶνε φόβος μὴ ἢ ἐπὶ τῆς σημαίας ἀναγεγραμμένη λέξις διεγείρῃ παρὰ τοῖς ἀποβλέπουσι πρὸς αὐτὴν μαχηταῖς μᾶλλον γαστρονομικὰς ἢ πολεμικὰς ὀρέξεις.

†
††

Αἱ τελευταῖαι διαδηλώσεις ἔφεραν πάλιν εἰς φῶς ὠθήσασαι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς πλέον *σκηρῆς* καὶ ἀρχαίον τινα λησμονηθέντα ἠθοποιόν, τὸν κ. Ἀνδρονόπουλον διακριθέντα μεταξὺ τῶν ῥητόρων τῶν τελευταίων συλλαλητηρίων. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν νομιζομεν ἄκαιρον ἐκλέγοντες μεταξὺ τῶν ἀπείρων περὶ αὐτοῦ ἀνεκδότων νὰ διηγηθῶμεν τοῖς ἀναγνώσταις μας τὸ ἐξῆς αὐθεντικώτατον.

Ὁ δημοφιλὴς ἠθοποιὸς παρίστανε ποτὲ πρόσωπόν τι ἐν τῇ *Λουκρητία Βοργία*. Ὡς συνήθως δὲ τὸ πλῆθος ἤκαυεν αὐτὸν ἀπλήστως καὶ ἐχειροκρότει παταγωδῶς. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἀνδρονόπουλος εὕρισκετο εἰς τὸ ζωηρότερον μέρος τῆς ὑπακρίσεώς του καὶ ἐβρυχάτο περιόδους ἐπὶ περιόδων «Ὁἶκος Βοργίας, οἶκος ἀτιμίας. . .!», ὅτε αἰφνης χάνει τὴν σειρὰν καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Στρέφεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὑποβολέως, ἀλλ' οὗτος σιγᾶ. Τὸ πλῆθος ἀρχίζει νάνυπομονῆ καὶ ὁ Ἀνδρονόπουλος νὰ δυσανασχετῆ. Ἀλλ' αἰφνης ἐμπνεόμενος ἀποφασίζει νὰ συμπληρώσῃ αὐτοσχεδίως τὴν διακοπιῶσαν φράσιν καί: *«Τοῦ Ἑλληνοσ δ τράχηλος ζυδὸν δὲν ὑποφέρει»*, ἀναφωνεῖ ἀποβλέπων ἀτενῶς πρὸς τοὺς θεατὰς, ἐκτελεῖ μεγαλοπρεπεῖ χαιρονομίαν καὶ εἰσέρχεται μεγαλοπρεπέστερον ὑπὸ τὴν σκηνήν!

+++++

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Λαῖδι, ἐνταῦθα. Δεγόμεθα ἐξ ὅλης καρτίας καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης μάλιστα. Ἐλευθέρᾳ ὡσον θέλετε! Ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὄρον νὰ σᾶς γνωρίσωμεν καὶ συνεννοηθῶμεν καλλίον. — Α. Σταυρ. . . Ἡράκλειον. Εἶνε ἀδύνατον δυστυχῶς ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους.

Τὸ παρὸν α΄ φύλλον τοῦ ἈΣΤΕΟΣ ἐξαιρετικῶς διανεμηθήσεται καὶ ἀποσταλήσεται καὶ εἰς πολλοὺς μὴ ἐγγραφέντας ὡς συνδρομητὰς. Οἱ μὴ βουλόμενοι νὰ κρατήσωσιν αὐτὸ καὶ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Εἰδοποιοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦδε οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς πρωτευούσης, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἀνυπερθέτως τὴν συνδρομῆν των μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ τρίτου φύλλου.

† Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Περρῆ †